

РЕШЕНИЕ

№ 347

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво Димитров

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Иво Димитров Въззивно частно гражданско дело № 20211000503250 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл. 463, ал. 2 и чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба, подадена от „ИЗОТЕХ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ АД, срещу решение № 265011 от 23.07.2021 г., постановено от Софийски градски съд, по ч.гр.д. № 11043 по описа на съда за 2019 г., с което е оставена без уважение жалбата на частния жалбоподател – присъединен кредитор по изп.д. № 20187810400583 по описа за 2018 г. на ЧСИ Г. Д., рег. № 781 на КЧСИ, с район на действие СГС, срещу извършеното по делото разпределение от 11.07.2019 г., предявено по реда на чл. 463, ал. 1 от ГПК, на 15.07.2019 г.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност на обжалваното решение, иска се отмяната му и извършване на ново разпределение, със законните последици.

Взискателят в производството „Българска банка за развитие“ АД е изложил съображения за неоснователност на жалбата.

По допустимостта и основателността на жалбата, с която е сезиран, Софийският апелативен съд, след запознаване с материалите по делото намира следното:

Жалбата, с която настоящата въззивна инстанция е сезирана, е подадена от страна в производството, против подлежащ на обжалване съдебен акт и в законоустановения срок, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно по същество, доколкото

с него не е ревизирано, а чрез отхвърлянето на жалбата, с която съдът е сезиран, на практика процесното разпределение, което е частично незаконосъобразно, е потвърдено в неговата цялост. Изложеното налага по изложените по-долу в настоящите мотиви съображения, отмяната изцяло на решението, с което жалбата срещу разпределението е отхвърлена, отмяната изцяло съответно и на процесното разпределение, и извършването на ново такова от настоящата инстанция, със законните последици.

За да се произнесе в изложения смисъл, съставът на Апелативен съд – София съобрази от фактическа и правна страна следното:

Нормата на чл. 463 ГПК, уреждаща съдебния контрол по отношение извършеното от съдебния изпълнител /СИ/ разпределение, е специална по отношение на общата такава на чл. 435 ГПК, с оглед специалният предмет на производството, определящ се от спецификата на акта на СИ по чл. 460 ГПК, по отношение на който се упражнява съдебен контрол.

Тъй като разпределението не е изпълнително действие и чрез него не се упражнява принуда, а се определя кои притезания подлежат на удовлетворение, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за изплащане на всяко от тях, активно легитимирани да обжалват разпределението са всички вискатели и длъжника, което процесуално правило е в отклонение на установените от нормата на чл. 435 ГПК изчерпателно посочени действия по принудителното изпълнение, по отношение на които е допустим съдебен контрол по жалба на различните страни в изпълнителното производство.

Именно с оглед специфичния му характер, в производството по чл. 463 ГПК по проверка правилността на извършеното разпределение от СИ на постъпили в резултат на принудително изпълнение суми, съдът действа при условията на пълен въззив, а не като контролно-отменителна инстанция, като в останалите случаи на защита срещу изпълнението /чл. 435 ГПК/, или пък в рамките на ограничения въззив по чл. 269 ГПК.

В производството по чл. 463 ГПК съдът служебно проверява законосъобразността на разпределението, предвид спецификата на акта на СИ, по отношение на който осъществява съдебен контрол, който е акт по приложение на императивната норма на чл. 136 ЗЗД, а съобразно задължителните указания, дадени в ТР № 1/09. 12. 2013 г. на ВКС по т.д. № 1/2013 г., ОСГТК, за правилното приложение на императивна материалноправна норма съдът следи служебно.

Изпълнително дело № 20187900400951, по описа на ЧСИ Р. М., с рег. № *** при КЧСИ и район на действие СГС е образувано по молба на вискателя „Българска банка за развитие“ АД въз основа на два броя изпълнителни листове, а именно: от 01. 08. 2017 г., издаден по разпореждане за незабавно изпълнение, обективизирано в заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по гр. дело № 9337/2017 г. по описа на СРС, 143 състав срещу солидарните длъжници „Тамара 2009“ ООД, И. Е. Н., ЕТ „Тамара 91-И.Н.“, Т. А. Н., И. И. Н. за следните суми: 373500 евро – главница по договор за банков кредит № 667/27. 12. 2011 г., ведно със законната лихва от 15. 02. 2017 г. до окончателното плащане, 25000.34 евро - договорна лихва за периода 01. 01. 2015 г. до 24. 08. 2016 г., 22808.12 евро –

неустойка за периода от 01. 03. 2016 г. до 14. 02. 2017 г., 8092.49 евро – неустойка за периода от 01. 01. 2016 г. до 14. 02. 2017 г. 2903.76 евро – неустойка за периода от 22. 08. 2016 г. до 14. 02. 2017 г., 107.76 – евро застрахователна премия и 17064.51 лв. разноси по делото; **изпълнителен лист от 07. 08. 2017 г., издаден по разпореждане за незабавно изпълнение, обективизирано в заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по гр. дело № 9341/2017 г., по описа на СРС, 119 състав** срещу солидарните длъжници „Тамара 2009“ ООД, ЕТ „Тамара 91-И.Н.“, „Тамара 2005“ ООД, И. Е. Н., Т. А. Н., И. И. Н. за следните суми: 1295915.93 евро – главница по договор за банков кредит № 608/11. 05. 2010 г., ведно със законната лихва от 15. 02. 2017 г. до окончателното плащане, 20271.98 евро – неустойка за периода от 01. 01. 2017 г. до 14. 02. 2017 г., 3243.53 евро – неустойка за периода от 01. 01. 2016 г. до 14. 02. 2017 г., 94.77 евро – неустойка за периода от 01. 02. 2017 г. до 14. 02. 2017 г. и 51779.2 лв. разноси по делото.

Въз основа на молба от 09. 01. 2018 г. „Българска банка за развитие“ АД /ББР АД/ е присъединена като вискател на основание чл. 456 ГПК по изпълнително дело 20179280400161 на ЧСИ М. С., с рег. № 928 на КЧСИ, за присъдени суми по изпълнителен лист от 01. 08. 2017 година, издаден по ч.гр.дело № 9337/2017 година по описа на СРС, 143 състав и изпълнителен лист от 07.08.2017 година, издаден по ч.гр.д. № 9341/2017 година по описа на СРС, 119 състав.

Със съпроводително писмо с изх. № 22637/09.08.2018 г. по изп.д. № 20187900400951, по описа на ЧСИ Р. М. въз основа на молба на вискателя „ББР“ АД е изпратено на ЧСИ Г. Д. за продължаване на изпълнителното производство, ведно с протокол за предаване на изпълнителното дело в резултат на което е образувано изп. дело № 20187810400583 по описа на ЧСИ Г. Д., с рег. № 781 при КЧСИ и район на действие СГС.

Във връзка с подадена молба от 25. 09. 2018 година от „ББР“ АД и представено удостоверение за присъединяване по чл.456, ал.2 ГПК, издадено от ЧСИ М. С. с рег. № 928 по изп.дело № 20179280400161, с резолюция от 25. 09. 2018 година ЧСИ Г. Д., с рег.№ 781 е присъединил банката като вискател по изп.дело № 20187810400583 с вземания и по други договори за кредит за сумите 2 143664,50 лева, от които главница в размер на 158168, 06 лева, ведно със законната лихва върху същата от 17. 08. 2017 година до окончателното заплащане, която към датата на удостоверението е в размер на 17266,68 лева, главница в размер на 1468016, 66 лева, ведно със законната лихва върху същата от 15. 02. 2017 година до окончателното плащане, която към датата на удостоверението е в размер на 234882, 67 лева, 231178, 90 лева - неолихвяеми вземания и 34151, 53 лева присъдени съдебни разноси, както и такси по изпълнението към 14. 09. 2018 година.

По изпълнителното дело са представени и три броя нотариални актове за учредяване на договорна ипотека в полза на вискателя „ББР“ АД, а именно № 4 от 18. 01. 2011 г., том I, рег. № 309, дело № 4 от 2011 г., № 53, том III, рег. № 5772, дело № 403 от 2010 г., № 58 от 28. 12. 2011 г., том IV, рег. № 8435, дело № 569 от 2011 г.

С постановление от 22. 08. 2018 г. на ЧСИ Г. Д. по изп.д. № 20187810400583 е присъединен по право, като вискател жалбоподателят „Изотех Интернешънъл“ АД –

заложен кредитор с особен залог на търговско предприятие на „Тамара 2005“ ООД /л.847 гръб/, който залог е вписан в Търговския регистър през 2017 г.

С молба от 27. 11. 2018 г. „Топлофикация София“ ЕАД е поискало присъединяване към изп.дело № 20187810400583 за събиране на сумите по удостоверение, издадено по изп.д. № 3156/2017 г. и по изп.д. № 243/2018 г. на ЧСИ С. Х., както и по изп.д. № 4003/2017 г. на ЧСИ С. Я..

Като взискател е присъединено и „Инвестиа“ АД с вземанията по удостоверение, издадено по изп.д. № 859 на ЧСИ И. К., както и държавата, съгласно представено удостоверение от НАП от 07. 11. 2018 г. за сумата от 67151,95 лв., представляваща публични задължения на длъжника „Тамара 2005“ ООД.

С нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 4, том V, рег. № 309, дело № 4/2011 година на нотариус И. И., с район на действие СРС, вписан в НК под № 384, „ББР“ АД, са обезпечени кредити на „Тамара 2009“ ООД по силата на сключените между страните договор за банков кредит № 608 от 11. 05. 2010 година, допълнен с анекс № 1 от 24. 06. 2010 година, анекс № 2 от 22. 07. 2010 година, анекс № 3 от 07. 10. 2010 година, анекс № 4 от 07. 10. 2010 година и анекс № 5 от 28. 12. 2010 година, договор за банков кредит № 609 от 11. 05. 2010 година, допълнен с анекс № 1 от 24. 06. 2010 година, анекс № 2 от 22. 07. 2010 година, анекс № 3 от 07. 10. 2010 година, анекс № 4 от 07. 10. 2010 година и анекс № 5 от 28. 12. 2010 година и договор за банков кредит № 610 от 11. 05. 2010 година, допълнен с анекс № 1 от 24. 06. 2010 година, анекс № 2 от 22. 07. 2010 година, анекс № 3 от 07. 10. 2010 година, анекс № 4 от 07. 10. 2010 година и анекс № 5 от 28. 12. 2010 година, в общ размер по трите договора за кредит 2 975 000 евро с краен срок на издължаване 11. 04. 2018 година, **като за обезпечаване до размер на сумата от 756360 евро, на която и да е непогасена част от вземането на кредитора по посочените в т. 1 на нотариалния акт договори за кредит и анекси към тях, в т.ч. главница, лихви, разноски, такси и комисионни, вкл. и тези които ще останат дължими или които биха възникнали при последващи изменения и/или удължаване на сроковете за усвояване, без увеличаване на размер на вземането, ползването и издължаване на кредита и/или при промяна в размера на който й да е от компонентите на лихвите /базов лихвен, договорна лихвена надбавка и т.н./, и всички последващи анекси към договорите за банков кредит „Тамара 2005“ ООД учредява в полза на „ББР“ АД договорна ипотека върху свои собствени имоти, находящи се в сградата в гр. ***, ул.“****“, а именно кафе-сладкарница с обща застроена площ от 292,25 кв.м., банков офис, аптека и магазин 1, подробно описани в нотариалния акт.**

В насрочената от ЧСИ публична продан на недвижим имот кафе-сладкарница, който недвижим имот, съгласно разрешение за строеж № 27 от 01. 07. 2010 година на СО, Район „Студентски“ е с променено предназначение в магазин за промишлени стоки, за периода 10. 05. 2019 година - 11. 06. 2019 година е участвал взискателя „ББР“ АД, като с протокол от 11. 06. 2019 година банката е обявена за купувач с най-висока /единствена/ предложена цена в размер на 675563 лева.

С молба вх.№ 09047 от 17. 06. 2019 година „ББР“ АД е поискала от ЧСИ имотът да бъде възложен на банката за предложената цена като същата бъде прихваната с вземането, предявено за събиране по делото.

С обжалваното разпределение от 11. 07. 2019 г., от ЧСИ е извършено следното разпределение на събраната сума в размер на 675563 лева:

I ред - Разноски по изпълнението, спрямо способа за изпълнение:

1. разноски на „ББР“ АД - 200 лева депозит за вещо лице и 12160,13 лева такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ, общо 12360,13 лева;

2. разноски „Изотех Интернешънъл“ АД - не са направени по отношение на способа на изпълнение;

3. такси на ЧСИ Г. Д. - 276 лева с ДДС /прости такси/, включващи: 36 лева за изготвяне на разпределение, за 10 бр. съобщения по 24 лева и 259, 04 лева - такса по т. 26 от тарифата за погашение вземането на Столична община - общо 535, 04 лева;

4. разноски „Инвестиа“ АД - не са направени по отношение на способа за изпълнение;

Разноски за банкови комисионни 1 лв;

Общо разноски за изпълнението 12 896, 17 лева.

II ред - Вземания, обезпечени с ипотека на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД, като в полза на „ББР“ АД, като ипотекарен кредитор е разпределена общо сумата 660218, 41 лв.

Относно вземанията, обезпечени със залог в общ размер на 200000 евро е посочено че залоget е вписан след ипотеката на „ББР“ АД, поради което цялата сума в размер на 660 218, 41 лева е заделена в полза на ипотекарния кредитор – банката.

Общо сума за получаване по ред първи и втори от банката - 672578, 54 лева.

За „Изотех Интернешънъл“ АД не се заделят суми.

За ЧСИ - 534, 04 лева с ДДС.

На държавата - НАП не се заделят суми.

На „Топлофикация София“ не се заделят суми.

На „Инвестиа“ АД не се заделят суми.

На Столична община, район Студентски – 2448,42 лева (Посочената сума е за дължимия данък за недвижимия имот, въпреки че не е изрично отразено, която сума е заделена предвид задължението на частния съдебен изпълнител по чл. 50 от ЗМДТ).

Според заключението на ССчЕ към 11. 07. 2019 г. размерът на непогасените вземания на „ББР“ АД е общо по всички договори е 7284 986 лв., като отделните вземания по отделните договори са посочени в таблица 1 към задача 1 на ССчЕ, като по относимите договори за кредит към осребреното имущество вземането е както следва: по договор за кредит № 608/11. 05. 2010 година общо изискуемият дълг е 3295073 лева, от която 2534591 лева – присъдена главница, 45992 –присъдени лихви, 185 лева лихва за забава, неустойки,

7098 лева - застраховки, 90 455 – съдебни разноси и 616751 лева - законна лихва, по договор за кредит № 609/11. 05. 2010 година - 262629 лева /от която 158168 лв. присъдена главница, 717 лева застраховки и 9836 съдебни разноси, и 93908 законна лихва, и по договор за кредит № 610 от 11. 05. 2010 година- 684 лева /застраховки/-главница, лихви, неустойки, съдебни разноси са погасени, или общо изискуемият дълг възлиза в размер на 3558386 лева.

В заключението вещото лице е посочило, че от обезпеченията, посочени в т. 2 на договор за учредяване на договорна ипотека № 4/18. 01. 2011 година, обективизиран в нотариален акт, съставен от нотариус И. И. в полза на взыскателя е реализиран на публична продан само имотът, обект на разпределението от 11. 07. 2019 година - кафе сладкарница, собственост на „Тамара 2005“ ООД за сумата от 675563 лева, като от тази сума за взыскателя е заделена сумата от 672578, 54 лева. Вещото лице сочи, че останалата част от обезпеченията по т. 2 на посочения нотариален акт - банков офис, аптека и магазин са реализирани от кредитополучателя преди експозицията да бъде обявена за предсрочно изискуема като въз основа на решение на УС на банката с протокол № 36/23. 08. 2016 година, съгласно инспекторско нареждане от 30. 08. 2016 година е извършено погасяване на ДБК № 608, 609 и 610, след едновременно продажба на ипотекираните банков офис и аптека, а с инспекторско нареждане от 28. 12. 2016 година е извършено погасяване на ДБК № 608, 609 и 610 относно магазина, със сумите посочени в заключението по зад. 4, като съответно на 30. 08. 2016 година и 30. 12. 2016 година частично са заличени ипотеката върху банков офис на две нива и аптека и съответно ипотеката върху магазин № 1.

Настоящият съдебен състав не споделя виждането на СГС, че въпреки извършените през 2016 г. погасявания във връзка с осребряването на останалите три имота, посочени в нотариалния акт, предмет на обезпечението, обезпечените вземания на банката все още не са погасени, а същите са в размер надхвърлящ значително разпределената сума, т.к. ипотеката обезпечава която и да е непогасена част от вземането на кредитора до размера на 756360 евро за всеки един ипотекиран имот. Следва да се има предвид, че съгласно договора за ипотека, ипотеката е учредена за частично обезпечаване на вземанията на банката по трите договора за банков кредит, сключени на 11. 05. 2010 г. (договорите са с номера 608, 609 и 610). Според т. 2 на договора за ипотека **ипотеката върху четирите имота обезпечава всички вземания на банката, произтичащи от трите договора за кредит, но до размера на сумата 756360 евро.** От уговореното в договора се установява, че привилегията на банката относно удовлетворяване на вземанията □ по трите договора за кредит от стойността на четирите ипотекирани имота, се разпростира само **до общия размер на сумата от 756360 евро – сумата е обща и за трите договора за кредит и за четирите ипотекирани имота, а не следва да се разбира като такава за всеки имот или по всеки от договорите, за тълкуване в какъвто смисъл от така възпроизведеното, ясно и безпротиворечиво съдържание на договора за учредяване на договорна ипотека, въззивният състав не намира каквото и да било основание.** Поради това, при удовлетворяване на вземанията на банката от стойността на посочените имоти, банката има

предимство пред други кредитори само до достигане на посочената сума. Посоченото ограничение се прилага, доколкото не е уговорено нещо различно, независимо от начина на удовлетворение на банката от стойността на имотите – при публична продажба в рамките на изпълнително производство или при продажба на имотите от длъжника и използване на получената цена за погасяване на задълженията към банката.

Конкуренцията между двамата обезпечени кредитори („ББР“ АД и „Изотех интернешънъл“ АД) по отношение на сумите, получени от продадения недвижим имот, следва да се разреши съгласно реда на вписване на обезпеченията (чл. 169, ал. 2 ЗЗД и чл. 14, ал. 1 ЗОЗ). Ипотеката в полза на „ББР“ АД е учредена (и съответно вписана) през 2011 г., а особеният залог върху търговското предприятие на „Тамара 2005“ ЕООД, включващо и продадения на публична продажба имот кафе-сладкарница, е учреден и вписан през 2017 г., поради което получените от проданта на имота суми следва първо да се отнесат към обезпеченията с ипотека вземания на банката. Според заключението на вещото лице в резултат на продажбата на трите ипотекирани недвижими имоти задълженията към банката са погасени с общо 741777,96 евро. Настоящият съдебен състав намира, че с тази сума следва да се намали общият уговорен размер на сумата, до която ипотеката върху четирите недвижими имота обезпечава вземанията на банката по трите договора за кредит. Така привилегията на вискателя „ББР“ АД върху продадения на публична продажба недвижим имот „кафе-сладкарница“ се простира до размера на 14582,04 евро, или 28520 лева, а за останалата част от получената на публична продажба цена за имота „ББР“ АД се явява непривилегирован кредитор. Ето защо привилегия за получаване на останалата част от сумата за разпределение по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД има жалбоподателят „Изотех интернешънъл“ АД в качеството си на заложен кредитор съгласно учредения в негова полза залог върху търговско предприятие на длъжника „Тамара 2005“ ЕООД, който обхваща и този имот. В случая на вискателя „Изотех интернешънъл“ АД следва да се разпредели изцяло предявената сума в размер на 200000 евро, или 390948,47 лева.

Разпределението е незаконосъобразно и в частта му, с която ЧСИ е разпределил като разноси по см. на т. 1 от ал. 1 на чл. 136 от ЗЗД, сумата 535,04 лв. с ДДС вземания за разноси на ЧСИ, от 276 лева такси за изготвяне на разпределението, за изпратени съобщения и 259,04 лева пропорционална такса по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ за събирането на вземането на Столична община. Според настоящия въззивен състав в този първи ред на подлежащи на привилегировано удовлетворение вземания, не следва да се включват дължимите към ЧСИ такси от страна на длъжника, които не са били предварително привнесени от вискателя, по следните съображения:

Текстът на чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ сочи, че за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от частния съдебен изпълнител, единият от които се връчва на задълженото лице. Следващата алинея на същия законов член регламентира съдържанието на сметката, а ал. 3 установява, че за дължимите неплатени такси и разноси ЧСИ може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от ГПК независимо от техния размер. В практиката на касационната инстанция е

прието /Решение № 366/ 12. 01. 2015 г. на ВКС по гр. д. № 4597/2014 г., IV г. о., ГК/, че разпоредбите на чл. 79 ЗЧСИ и т. 5 от ТТРЗЧСИ са императивни и задължават ЧСИ да спазва изискванията при попълване на сметката по чл. 79 ЗЧСИ, така както е предвидено в законодателно и каквито и да е други форми на отразяване, извършени от него, не го освобождават от спазване на горепосоченото изискване на закона. В логическа връзка с обсъдената правна норма е тази на чл. 435, ал. 2 ГПК, която като процесуална също е от императивен порядък, дава възможност на длъжника да обжалва постановлението за разноските, които включват всички такси и разноси по изпълнението, дължими от него. В този смисъл и по настоящето дело липсват данни длъжникът да е бил уведомен за основанията и размерите на дължимите от тях такси към ЧСИ, преди те да бъдат включени в процесното разпределение, за да може от една страна да упражни правото си на защита, предвидена в чл. 435, ал. 2 ГПК, а от друга – в случай, че не ги оспорва по основание и размер, да ги заплати доброволно, и постъпилата, разпределяна сума да бъде отнесена за покриване на дълга. Обсъдената правна регламентация на процедурата по определяне и събиране на таксите по изпълнението, според решаващият състав, изключва възможността дължимите такси към ЧСИ от длъжника да бъдат събирани принудително чрез включването им в разпределението по реда на чл. 460 ГПК, без да бъде изчерпан реда по чл. 79, ал. 1 – ал. 3 ЗЧСИ, още повече - с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ГПК, а не в реда на хирографарните кредитори.

В обобщение на изложеното може да се изведе следния извод - ЗЧСИ по императивен начин установява, че за дължимите и неплатени такси от което и да е задължено лице /вкл.длъжника/ ЧСИ може да поиска издаване на заповед по реда на чл. 410 ГПК в случай, че не се плати доброволно след надлежно уведомяване на лицето, което ги дължи. Затова включването им в разпределение на принудително събрана сума по изпълнението, при това – с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, е неправилно, като извършено в противоречие с установеното от материалния и процесуален закон. На самостоятелно основание следва да се акцентира, че таксите са вид финансово плащане със задължителен характер, определени по установен от закона ред – в случая – ЗЧСИ и ТТРЗЧСИ, а не разноси, сторени в изпълнителното производство, в какъвто смисъл е императива на чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД. В мотивите на т. 11 от ТР № 2/26. 06. 2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, дължимите на частния съдебен изпълнител такси са определени като частно вземане за възнаграждение за положен труд, по отношение на което частният съдебен изпълнител се явява кредитор. От изложеното също и на собствено основание следва, че таксите на СИ не могат да се ползват с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, защото представляват частно вземане за положен труд, за определяне и събирането на което е налице изрична и нарочно определена от специалния материален закон – ЗЧСИ и ГПК процедура. При изчерпването ѝ кредиторът СИ би могъл да се снабди с изп. лист и да се конституира като взыскател, но без каквато и да е привилегия, в хода на изпълнителното производство, защото приложимият закон в нормата на чл. 136 не му отрежда такава. Ето защо и като е включил таксите в размер на 535,04 лева в полза на ЧСИ за удовлетворяване в този ред за удовлетворяване - като привилегирани вземания, СИ е допуснал нарушение на закона, неотстранено и от състава на Софийски

градски съд.

Нормата на чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗЗД следва да се тълкува в смисъл, че привилегировани са вземанията на общината **за данъци** върху вещта, по отношение на която е реализирана продажба, от цената от тази продажба. Настоящата инстанция приема, че с тази привилегия не се ползват вземанията на общината за такси за битови отпадъци, свързани с имота, независимо от характера им на публични вземания на общината. Горният извод се извежда от естеството на привилегиите, съответната на него невъзможност установяващите ги норми да се тълкуват разширително и характера на вземането за такса за битови отпадъци. Привилегията е определена от закона като право на предпочтително удовлетворение, с което се ползва едно вземане /чл. 136, ал. 1 ЗЗД/, възникващо по силата на закона. Ето защо установяващите привилегиите норми не могат да се тълкуват разширително, съответно в установената от нормата на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД особена привилегия да се включват и вземания на общината, различни от данъците за съответния имот. Вземането на общината за такси за битови отпадъци, макар и определено нормата на чл. 162, ал. 2, т. 3 ДОПК като публично общинско вземане, е различно от това за данъци. Данъкът е публично държавно вземане, установено от закона, което е гарантирано и скрепено с държавна принуда, като по своята правна същност е безвъзмездно. Таксата за битови отпадъци е заплащане за една вече извършена или предстоящо да бъде извършена от съответната община услуга – „по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места”, съгласно нормата на чл. 62 ЗМДТ. Вземанията за такса битови отпадъци се включват в реда на привилегированите вземания по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД, поради което следва да се удовлетвори след удовлетворяване вземанията на заложените и ипотечарните кредитори, кредиторите с право на задържане и вземанията по чл. 136, ал. 1, т. 5 ЗЗД. В случая съдебният изпълнител правилно е разпределил сумата от 2448,42 лева във втори ред за удовлетворяване на вземането на Столична община за данъци върху недвижимия имот, предмет на публичната продажба. Видно от писмо на присъединения по право взыскател Столична община (л. 1776) същият има вземане към длъжника в размер на 1089 лева – такса за битови отпадъци, което вземане има привилегия/ред по чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД, поради което при изготвянето на новото разпределение следва да бъде включено в този ред. По реда на чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД следва да се погасят и вземанията на НАП, които възлизат на 67151,95 лева.

С оглед на гореизложеното следва, че оплакванията на жалбоподателя относно незаконосъобразността на атакуваното разпределение от 11. 07. 2019 г. са основателни, поради което вземането на „Изотех интернешънъл“ АД като заложен кредитор следва изцяло да бъде погасено по реда на чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД. Като се вземат предвид изводите на настоящия съдебен състав относно неправилното включване в първи ред за удовлетворяване на вземането на ЧСИ Г. Д. за такси по изпълнението, както и привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД на взыскателя Столична община за вземането за такса битови отпадъци, то следва, че останалата сума в размер на 172827,50 лева трябва да

се разпредели между останалите кредитори съразмерно с оглед нормата на чл. 136, ал. 3 от ЗЗД. За „Българска банка за развитие“ АД следва да се разпредели сумата от 169812,95 лева т.к. съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза с предходни разпределения по процесното изпълнително дело част от задълженията на длъжника са били погасени. За „Топлофикация София“ ЕАД следва да се разпредели сумата от 55,27 лева. За „Инвестиа“ АД следва да се разпредели сумата от 2931,58 лева. За ЧСИ Г. Д. следва да се разпредели сумата от 27,70 лева.

Соченото налага извод, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, поради изложените в настоящите мотиви съображения, поради което и същото следва да бъде отменено, ведно с процесното разпределение, и съобразно конкретно приложимият процесуален ред, ново разпределение следва да бъде извършено от настоящия съд.

Воден от горното, Апелативен съд-София, Търговско отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 265011 от 23. 07. 2021 г., постановено от Софийски градски съд, Гражданско отделение по ч.гр.д. № 11043 по описа на съда за 2019 г., **както и извършеното на 11. 07. 2019 г. по изп.д. № 20187810400583 по описа за 2018 г. на ЧСИ Г. Д., рег. № 781 на КЧСИ с район на действие Софийски градски съд разпределение, КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗВЪРШВА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ на постъпилата по изпълнителното дело сума в общ размер на 675563 лв., **КАКТО СЛЕДВА:**

I. Вземания за разноси /чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД/:

1.1. За вискателя „Българска банка за развитие“ АД: 12360,13 лв.;

II. Вземания на държавата за данъци върху недвижимия имот, предмет на публична продажба /чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД/:

2.1. За вискателя Столична община – район „Студентски“: 2448,42 лв.;

III. Вземания, обезпечени със залог или ипотека /чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД/:

3.1. За вискателя „Българска банка за развитие“ АД: 28520 лв.

3.2. За вискателя „Изотех Интернешънъл“ АД: 200000 евро, или 391166 лева;

IV. Вземания на държавата, освен тези за глоби /чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД/:

4.1. За вискателя НАП: 67151,95 лева;

4.2. За вискателя Столична община – район „Студентски“: 1089 лева;

V. Вземания с еднакъв ред, които се удовлетворяват съразмерно /чл. 136, ал. 3 от ЗЗД/:

5.1. За вискателя „Българска банка за развитие“ АД: 169812,95 лева;

5.2. За вискателя „Топлофикация София“ АД: 55,27 лева;

5.3. За вискателя „Инвестиа“ АД: 2931,58 лева;

5.4. За ЧСИ Г. Д.: 27,70 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____